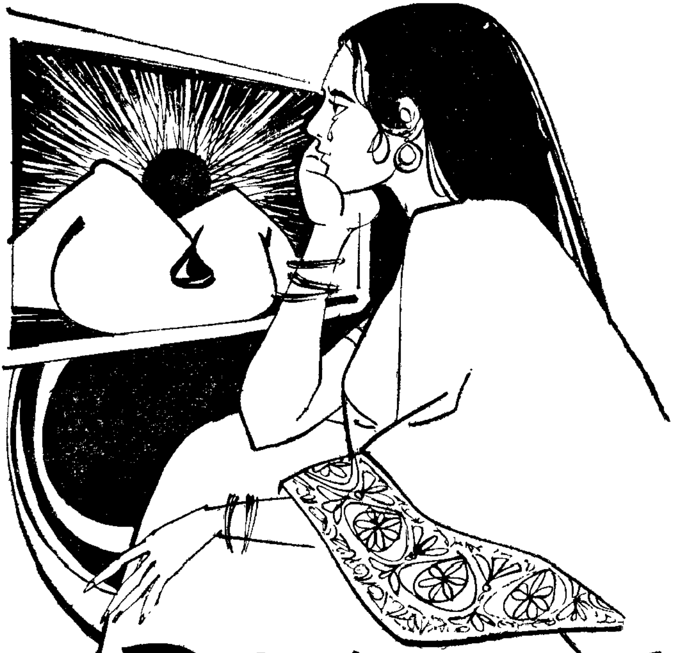

సెంటిమెంటల్ ఫూల్

పవని నిర్మల ప్రభావతి

"రమకు ఐదోనెల వచ్చిందట. పది రోజుల్లో, బొంబేనుంచి రమనిక్కడికి పిల్చుకువచ్చి, భారీఎత్తున సీమంతం చేస్తారుట. వాళ్ళమ్మగారు చెప్పిందీరోజు— బట్టల షాపులో కనిపించి!" అంది రాజేశ్వరి ఆఫీసులో అడుగుపెడుతూనే.

"ఏమిటీ? రమకే! ఐదోనెలే!" అంది రాధిక మూర్ఛపోయి సర్దుకుని!

"ఏం? రమ ఆడదికాదా! పెళ్ళయ్యాక పిల్లలు పుట్టడమూ ఓ ప్రత్యేక విశేషమే?" అన్నాను రాధికవేపు కోపంగా చూస్తూ.

"ఓ అతి యదార్థవాదీ...ఐమీన్... అతివాదీ! నోరుమూసుకో! అందరు ఆడవాళ్ళూ పెళ్ళాడడమూ పిల్లల్ని కనటమూ సహజమైన సంగతే కావచ్చుగానీ, రమలాంటి "పవిత్ర ప్రేమికురాలు" పెళ్ళాడటమే ఒక వింత అయినప్పుడు, పిల్లల్ని కనటం... ఐమీన్...ఆ భర్తతో కాపురం చెయ్యటం వండర్ కాక మరేమిటి?" అంది రాధిక.

వీళ్ళంతా ఇలా రమను ఉబ్బించి, ఉబ్బించి ఆమె నంది అంటే నంది అనీ,

పంది అంటే పంది అని పక్కతాళంవేసి, ఆమె "పర్స్"తో సినిమాలూ, షికార్లూ, పార్టీలూ, పిక్నిక్‌లూ చేసారు! ఆమె "ప్రేమ" ను గురించి ఆమెకంటె ఎక్కువగా ప్రచారం చేసారు. ఊరంతా ఒక దారి అయితే, ఉలిపికట్టిది మరోదారి అన్నట్లు...నేనొక్కర్తెనే వేరుగా మిగిలి పోయాను, ఆనాడూ, ఈనాడూ...నా ఆలోచనలు గతంలోకి మళ్లాయి. ఓ లక్షాధికారి కూతురు. కారూ, బంగళా, వగైరా హంగులన్నీ వున్న "కథానాయిక!" కాలేజిలోకి ఆమె అడుగు పెట్టడమంటే. నింగిమీద చందమామ, నేలమీదికి దిగివచ్చినట్లే! నోట్సులిస్తామంటూ ఎగబడివచ్చే కుర్రాళ్లను, క్రీగంటి చూపులతో కటాక్షించేది. "ఈ చీరెఎంత బాగుంది రమా! నువ్వు కాబట్టి కొనగలిగావు! నీ ఒంటిరంగుకు ఎంచక్కా నప్పింది!" అని కొంగుపట్టుక తిరిగే అమ్మాయిలను మరి కాస్త ఊరిస్తూ రోజుకోరకం చీరె, బ్లౌజు మాచింగ్ నగలు, చెప్పులు ధరించివచ్చేది.

రమంటే నాకు ప్రత్యేకమైన ద్వేషమేమీలేదు. కానీ ఆమె ప్రదర్శించే "అహం" భరించలేకపోయేదాన్ని. ఆ అహానికి, నా ఆత్మాభిమానం ససేమిరా "దాసోహం" అనేదికాదు! డబ్బూ, అంతస్తూ అంతలా ఎగ్జిబిట్ చేసుకొనే వాళ్లంటే నా కసహ్యం! ఆ డబ్బునీ, అనవసరపు టీవినీ, అంతలా ఆరాధించి ఆమె పాదాక్రాంతమైపోయే రాధిక, రాజేశ్వరి, రాణి, విమల లాటి వాళ్లంటే నాకు ఎలర్జీ!

"ఈరోజు రమ తన కుక్క "టామీ" బర్త్‌డే పార్టీ ఇస్తోందిట! అందర్నీ రమ్మంటోంది. అటునుంచటు సినిమా ప్రోగ్రాం వుందిట. నే వెళ్తున్నా... నువ్వూ రావోయ్ నిర్మలా!" అంది రాజేశ్వరి.

"ఊహూఁ ఈరోజు నాకు తీరదు."

"అంతలా తీరని పనులేమిటో! రమ కుక్క టామీ ... రాధిక మాటలకు అడ్డొస్తూ అన్నాను "రమ కుక్క టామీ బర్త్‌డే పార్టీకంటే పెద్ద పనులేవున్నాయి నాకు ఇంటిదగ్గర. మా చెల్లాయికి రెండు జాకెట్లు మిషన్‌మీద కుట్టివ్వాలి. మా పెద్ద తమ్ముడి నిక్కర్లకూ, చొక్కాలకూ బొత్తాములు కుట్టాల..."

"...మీ నాన్నగారి ధోవతులు ఇస్త్రీ చెయ్యాలి.." వెటకారంగా అంది రాణి.

"ఇక మాట్లాడకు. నీకు రమ అంటే జలసీ! ఆమె అంతస్తు చూచి ఈర్ష్య. ఛీ! ఛీ! నీలాటి నారోమైండెడ్ ఫ్రెండ్‌తో స్నేహం, నాకే అవమానం!" అంది మళ్లీ!

రమకూడా అకారణంగా నామీద కొంచెం కోపం ఏర్పడింది.

"నిర్మలకు అహంకారం. నిర్మలది ఒంటెత్తు గుణం. నిర్మల అమ్మమ్మల్లా ప్రవర్తిస్తుంది!" అంటోందిట అందరితో!

అవును. ఆత్మాభిమానానికి, అహం కారానికీతేడాతెలియనివాళ్ళతోవాదించటం నిష్ప్రయోజనం. మనకు లేకపోతే పోయే, ఎదుటివాళ్లకు దబ్బుంటే.. వాళ్లను ఆకాశానికెత్తి, పాదాలు ఒత్తే మనస్తత్వం లేకపోవటమే ఒంటెత్తుగుణం అయితే, అది నానరనరంలోనూ, ప్రతి రక్తకణంలోనూ జీర్ణించుకుపోవాలి. వాస్తవాన్ని గుర్తించటమే "అమ్మమ్మ'' బిరుదుకు అర్థమైతే, ఊహలలో, భ్రమ లలో బ్రతికే ఈ కన్యలకంటే-ఆ అమ్మమ్మలు లక్షరెట్లు మేలుకాదూ!

రమ గురించిన కథలు ఒక్కొక్కటిగా ప్రచారంలోకి రావటం మొదలెట్టాయి. శరత్‌బాబు అనే ఓ కుర్రాడు (పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ కొడుకు) రమకు రెండువందల రూపాయలు ఖరీదు చేసే దంతపు తాజ్‌మహల్ బహూకరించి తన ప్రేమ వ్యక్తంచేశాడట రమ తిరస్కరించిందిట! కాలేజిలో చదువుతున్న మోహనరావు రమకు ప్రేమలేఖ వ్రాస్తే, జవాబుగా, అతగాణ్ణి చెప్పుచ్చుక కొట్టినంత పనిచేసి, ప్రిన్సిపాల్‌కు రిపోర్టు ఇచ్చి, అతగాడిచేత అపాలజీ చెప్పించి, ఆ రోజంతా కాలేజిని సంతలా మార్చేసింది. ఎందరో కుర్రాళ్లు రమ చూపులకోసం పడిగాపులు పడుతున్నారు. .అందరినీ ఊరిస్తూ. .ఎవరికీ అందకుండా . . లెక్చరర్స్‌కూ - ప్రిన్సిపాల్‌కూ, కాలేజికీ, ఓ సమస్య అయి కూర్చుంది రమ.

ఉబుసుపోకకు అన్నట్లు మొదలెట్టిన నా రచనా వ్యాసంగం, నే నూహించనంతటి వేగంగా, నాకు పేరునూ, కొద్దిపాటి డబ్బునూ తెచ్చిపెట్టడం ప్రారంభించింది. సరదాగా కథలు వ్రాయాలని మొదలెట్టిన నా కలంలో. .నా చుట్టూరా వున్న సమాజంలోని సమస్యలూ, లోపాలోపాలూ, అక్షర రూపంలో సాక్షాత్కరించటం మొదలెట్టాయి. కొద్ది నెలల్లోనే అన్ని పత్రికలలో నా కథలు రావటంతో కాలేజిలో నాకో గుర్తింపూ, గౌరవం వచ్చాయి! లెక్చరర్లు మెచ్చుకుంటున్నారు. స్టూడెంట్లు మెచ్చుకుంటున్నారు. (అయినా ఎవరూ నన్ను ప్రేమిస్తున్నట్టుగానీ, కట్నం లేకుండా పెళ్లాడతామని గానీ అన్న గుర్తు లేదు!)

అప్పుడు రమ దృష్టి నామీద పడింది! నా స్నేహం కావాలనిపించింది. ఖరీదైన చీరెలానే, ఖరీదైన వాచీలానే, రచయిత్రితో స్నేహం అన్నది. తనకో "అలంకారం" అనిపించి ఉండవచ్చు!

"నిర్మలా! ఎవరితో చెప్పుకోను నా బాధ, నువ్వు రచయిత్రివి."

"రవిగాంచనిచో కవిగాంచు నెయ్యెడన్'' అంటారు. నువ్వు ఆలోచించగలవు. నా వ్యధ అర్థంచేసుకోగలవు. . నాకథ వ్రాయనూగలవు!" అం దోరోజు హఠాత్తుగా!

ఊహించని ఈ సన్నివేశానికి

ఆశ్చర్యపోయాను. రమకు వ్యధలా? ఆమెకో కథా?

"నాతోబాటు మా ఇంటికి రా! ఈ ఒక్కసారికీ, ప్లీజ్, కాదనకు!" అంది రమ ప్రాధేయపడుతూ. చేతగానినటుడు, సీరియస్ డైలాగులు చెప్పినట్లు, ఎప్పుడూ టీవి ప్రదర్శించే రమ, అలా బేలగా నన్ను ఆహ్వానిస్తుంటే!

ఇక రానంటం సభ్యత అనిపించు కోదు. రమ వెంట కారులో వెళ్ళాను. అధునాతనంగా అన్ని సౌకర్యాలతో ఉన్న ఆ బంగళాలో రమకోసం మేడమీద మూడు గదులూ, ఎన్నో వసతులూ కేటాయించబడ్డాయి. ఆమెచదువూ, పడకా, స్నానం, భోజనం, ఫ్రెండ్స్‌తో పార్టీలూ కేరింతలూ అన్నీ అక్కడే జరిగిపోతుంటాయి. కాలుకదిపితే, కార్పెట్ మీదా, తప్పితే కారులో! పడుకుంటే, ఫోమ్‌బెడ్ మీదా, ఫోమ్‌బెడ్‌లాటి సోఫామీదా! రమ కొచ్చిన కష్టమేమిటో బోధపడటం లేదో పట్టాన నాకు! సుఖాలు ఎక్కువయ్యాయేమోనని అనిపించింది కూడా!

''నిర్మలా! ఇందాకా రమ కేవలం నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ, టీవి ప్రదర్శించే అమ్మాయి అని మాత్రమే అందరిలా నువ్వు అనుకున్నావు కదూ! కానీ ఈ అమ్మాయి హృదయంలో ఎంత వ్యధ దాగి వుందో నీకు, నీకే కాదు ఎవరికీ తెలీదోయ్!" అంది రమ, ఉపోద్ఘాతంగా ఫోమ్ బెడ్‌మీద కూర్చుని. క్రిందినుంచి నౌకరు మాకోసం తెచ్చిన "ఓవల్టిన్" సిప్‌చేస్తూ.

నేను మాట్లాడలేదు. కొన్ని సందర్భాలలో మాటలకంటే మౌనమే మంచి "ఎఫెక్ట్'' తీసుకువస్తుంది

"ఇది చూడు. .ఉదయిస్తున్న సూర్య బింబం. . . అరుణోదయం . . . పెయింటింగ్!'' అంది ఆమె బెడ్‌కు తలవేపు, టేబిల్ మీదున్న పెయింటింగ్ కేసి చూపిస్తూ

"చాలా బావుంది! నువ్వు వేసావా!" అన్నాను.

"ఊహూ! మురళి వేశాడు! పోయిన సారి నా బర్త్‌డే కానుకగా ఇచ్చాడు!" అంది నిట్టూర్పుతూ.

"ఎవరు?'' అన్నాను.

''అదే అసలు కథ!'' అంది రమ, బెడ్‌మీద బోర్లా పడుకుని, డన్‌లప్ పిల్లోని గుండెలక్రిందికి లాక్కుంది. ''మురళి మాకు దూరపు బంధువుల అబ్బాయి. రెండేళ్ళక్రితం. . శలవుల్లో, వాళ్ళ వూరు వెళ్ళాం. నేను మా మమ్మీ, డాడీ! ఓ పదిహేను రోజులు వాళ్ళింట్లోనే వున్నాం. మురళి చెల్లాయి మల్లిక చాలా మంచిది. ఆమె అంటే మురళికి చాలా ప్రేమ! ఎంత ప్రేమ అంటే...మల్లికను బతిమాలి రోజూ సినిమాకో, షికారుకో పిల్చుకువచ్చేవాడు! మేం ముగ్గురం సినిమాకు వెళ్లేవాళ్లం. ." రమ క్షణ కాలం ఆగింది.

నాకిక్కడ ఓ సందేహం వచ్చింది. మల్లిక-తమవెంట వుంటే, పెద్దలకు అనుమానం రాకుండా వుంటుందని మురళి-మల్లికమీద అంత అభిమానం కురిపించాడేమో! ఆంధ్రదేశంలో ఎంత మంది అన్నయ్యలు, తమ స్వంత చెల్లాయిలను తమవెంట సినిమాలకూ, షికార్లకూ పిల్చుకెడుతున్నారు! రమతో చనువు పెంచుకోవటానికి, మల్లికను ఉపకరణంగా ఉపయోగించుకున్నాడేమో మురళి! అలాగే మల్లికను "సేఫ్టీ గార్డ్"గా ఉపయోగించుకొందేమో రమ.

నా ఆలోచనల్ని చెదరగొడుతూ రమ అంది "కలవులైపోయాక, ఇక్కడికి వచ్చాక, మురళి రూపం నా హృదయంలో గాఢంగా ముద్రింపబడి వుందని గ్రహించాను. అసలు మురళి పేరు మురళీకృష్ణ. అరుణ కిరణాలు చిత్రిస్తూ, ఈ "అరుణోదయం" పెయింటింగ్ కానుకగా ఇచ్చాడు మురళి."

నా కీక్షణంలో ఎంతో గర్వంగా వుంది! నేను రచయిత్రిని కాబట్టి రమ నాతో ఇంత ఆత్మీయంగా తన కథ, వ్యధ వెల్లడించుకొంటోంది! ఆమె హృదయాన్ని రచయిత్రిగా గెలుచుకున్నాను. కథ వ్రాసి, మరింతగా గెలుచుకుంటాను.

"మురళి అయిదారుమార్లు ఇక్కడికి వచ్చాడు. కానీ, మమ్మీకీ, డాడీకి, మా స్నేహం నచ్చలేదు. కారణం మురళి

వాళ్లకు మాకున్నంత డబ్బులేదు. హోదా లేదు. అంతస్తు లేదు. మురళి నాకంటె తక్కువ చదువుకున్నాడు, చదువు మానేశాడు కూడాను. దానికితోడు వాళ్ల ఆస్తి అంతా ఏదో కోర్టు వ్యవహారాల్లో చిక్కుకుందిట! డాడీకి, మమ్మీకి, నన్ను ఏ ఫారిన్ రిటర్న్డ్ డాక్టర్‌కో, కోటీశ్వరుడికో ఇవ్వాలని అభిప్రాయం!"

నిజమే! కారులో తిరిగే అమ్మాయికి, హెలికాప్టర్‌లో తిప్పే భర్త రావాలను కోవటంలో, ఆమె తలితండ్రుల తప్పేమీ లేదు!

"అందుకే మమ్మీ, డాడీ, మురళితో మా బేబీకి పెళ్లిసంబంధాలుచూస్తున్నాం" అని చెప్పి, పరోక్షంగా 'నువ్వు ఆశ పెట్టుకోకు!' అని చెప్పారు, నాతో. బేబీ! నీమీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుని వున్నాం! మమ్మల్ని బాధించకు. నీమేలు కోరేవాళ్లమేగానీ, నీకు చెడు చేసేవాళ్లం కాదుగదమ్మా!" అన్నారు. . .నేనేం చెయ్యను? మురళిమీద ప్రేమ వదులుకో లేను! మమ్మీ, డాడీ మనసు నొప్పించ లేను. .తెగించి మురళిని చేసుకోలేను. . కారణం . . . అతగాడికి ఆస్తి - ఎంత మిగులుతుందో. .ఎలా తెలుస్తుంది!"

నా కిదంతా గందరగోళంగా వుంది. మా నాన్నకు చిన్న ఉద్యోగం. ఆయన తెచ్చే జీతం, మా కుటుంబ పోషణకు సరిపోదు! నా చదువు పూర్తయితే, నేనూ ఉద్యోగంచేస్తే, చెల్లాయినీ. తమ్ముళ్లనీ చదివించాలి. "పెళ్లి సంబంధ చూడండి అమ్మాయికి!" అంటుంది అమ్మ అప్పుడప్పుడూ, నాన్నతో.

"చూద్దాంలే! చదువు పూర్తికానీ" అంటారు నాన్న. నాన్న కట్నాలు ఇచ్చుకోలేరు. ఆ వాస్తవం. నాకూ, నాన్నకూ, అమ్మకూ, అందరికీ తెలుసు. అలాటప్పుడు "నేను ఉద్యోగం చేస్తా నమ్మా! నాకిప్పుడే పెళ్లివద్దు!"అంటాను. పెళ్లిమీద కోరిక లేకుండా పోలేదు. ఇన్ని నవలలు, సినిమాలు చూస్తూ, అవన్నీ శృంగారాన్ని అన్నివిధాలుగా విప్పి చెబుతుంటే, "శృంగారం" అంటే ఏమిటో తెలియని అమాయకురాలిలా ఎలా చెప్పుకోగలను? నా సమస్య లివి! నా చుట్టుప్రక్కలా ఇలాటి సమస్యలే ఇంచుమించు . . . కానీ, ఫోంబెడ్‌మీద పడుకుని, నౌకర్లు వేళకు అన్నీ అమరు స్తుంటే, ఆర్థిక ఇబ్బందులన్నవి కలలో కూడా లేక, ఒకానొక కుర్రాడిమీద-వయసుచేసే గారడీగా కలిగిన ఆకర్షణను, అదో సమస్యగా చిత్రించు కుంటున్న రమ కథ ఎలా మొదలెట్టాలి!

"మొన్ననోసారి ఏమైందో తెలుసా నిర్మలా!" ఖంగుమంది రమ కంఠ స్వరం. త్రుళ్లిపడి అడిగాను "ఏమైంది?"

"మమ్మీ, నేనూ సినిమాకు వెళ్లాం! మురళికూడావచ్చాడు. (మాతో కాదులే!) మమ్మీ నన్ను హెచ్చరించింది "వాడితో మాట్లాడకు" అని. మాట్లాడ

లేదు నేను. నాలో నేను ఎంత బాధపడి పోయానో తెలుసా!"

నేను పలకలేదు.

"మొన్ననోరోజు, నే నొక్కర్తెనూ కారు డ్రైవ్‌చేసుకుంటూ వెడుతుంటే, మురళి కనిపించాడు. కారు ఆపాను. ఎంచేతో మాట్లాడాలనిపించలేదు మళ్ళీ! కారు స్టార్ట్‌చేసి వచ్చేశాను "

"కారు ఆపినదానివి, అతగాడితో, 'ఇలా నీతో పెళ్లి మావాళ్లకిష్టంలేదు. అంచేత నామీద ఏలాటి ఆశలు పెంచుకో వద్దు' అని స్పష్టంగా చెప్పేసెయ్యలేక పోయావా!'' అన్నాను కాస్తంత అసహనంగా.

"ఊహూ! అలా చెబితే ఎలా? ఏమనుకుంటాడు. ఇటు మావాళ్ల వాత్సల్యం, అటు ప్రేమబంధం!'' అంది నిట్టూర్చుతూ.

"సరే రమా! కథ వ్రాయటం సంగతి అలా వుంచు. నీ అసలు కథకో ముగింపు వుండాలిగా. మురళి ఆర్థిక స్తోమతు మీ అంతస్తుకు తగిందిగా లేదు. ఆ విషయంలో నీకూ కొన్ని భయాలు వున్నాయి. రేపొద్దున - ఈనాటి నీ సౌకర్యాలు అతగాడు అమర్చలేకపోతే బాధపడతావు అవునా! ఇక-మీ అమ్మా నాన్నల ఇష్టప్రకారం వాళ్లు కుదిర్చిన సంబంధం అంగీకరించు. వాళ్లకు తృప్తి కలిగించినదాని వౌతావు. ఈపాటిత్యాగం కూతురిగా నువ్వు చెయ్యవచ్చు' అన్నాను.

"అంతేనంటావా?" ఆలోచిస్తూ అంది రమ.

"అంతే!''

"అయితే ఈమారు మావాళ్ళు చెప్పే మనువు ఒప్పుకోమంటావా ?"

"ఆహా! నిక్షేపంగా!"

"నాలాటి ప్రేమ పరాజిత... అయిన దౌర్భాగ్యపు ఆడపిల్ల కథ వ్రాయాలి నువ్వు!"

"అలాగే!"

"నా వేదనను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.. ఈ పెయింటింగ్ ఇస్తూ ప్రేమగాచూసిన మురళిచూపులు, జీవితాంతం నాగుండెల్లో దాగివుంటాయి...ఒకరోజు— ఓ గూలాబి నాచేతికిస్తూ, అతగాడు నవ్విన నవ్వు, నా హృదయాంతరాళాల్లో—- మత్తు కలిగిస్తూనే వుంటుంది! మురళికి లైట్ గ్రీన్‌కలర్ ఇష్టం! అంచేతే, నారూంలోని ప్రతివస్తువూ, కార్పెట్, కర్టెన్స్, పిల్లో కవర్స్, బెడ్‌షీట్స్, ఎలక్ట్రిక్‌లైట్లు, ఒకటేమిటి, అన్నీ లైట్‌గ్రీన్ కలర్‌లోనే వుండేలా మార్చుకున్నాను.. ఇవన్నీ నువ్వు గుర్తుంచుకోవాలి!"

' బగబ లేచి వచ్చేశాను. ఇంకాస్సేపుంటే, రమ చెప్పేదేమిటో మెదడు గ్రహించలేని స్థితికి వచ్చేస్తాననిపించింది! దోవపొడుగునా ఆలోచించాను. రమ కథ ఎలా మొదలెట్టాలి ? ఈ ప్రేమలమీద

నాకు నమ్మకమూలేదు, అనుభవమూ లేదు. భోజనంచేసి పడుకున్నాను మా ఇంటికి మూడు ఇళ్ళ అవతలవున్న ముస్లిమ్స్ ఇంట్లోనుంచి ఏదో గోల, అరుపులూ, ఏడుపూ... అమ్మ లేచి వాకిట్లోవరకూ వెళ్లింది. "అబ్బా! ఖర్మ ఈదేశంలో.. ఆడపిల్లగా పుట్టడమే ఎంతో దౌర్భాగ్యం!" అంటోంది బాధగా !.

"ఏమిటమ్మా !'' అన్నాను.

"ఏంలేదులే. పడుకో. పరీక్షలొస్తున్నాయి..తెల్లారుఝామున లేస్తావుమళ్ళీ!" అంది నాతో చెప్పటం ఇష్టంలేక, మాట మార్చుతూ. కానీ అదేమిటో నాకుతెలుసు. ముప్పైఏళ్ళకు పైగా వయసుండీ, అన్ని రకాల దుర్వ్యసనాలూ వుండి, దుక్కలా వుండే ఖాదర్‌కూ, సున్నితంగా తమల పాకు తీగెలావుండే పదమూడేళ్ల ఫాతి మాకు పెళ్ళిచేసారు ! పధ్నాలుగో ఏడు రాకముందే, ఫాతిమా రజస్వల అయింది! వెంటనే కాపురానికి తీసుకొచ్చారు! ప్రతి రాత్రి ఆ అమ్మాయి ఆ గదిలో ఖాదర్ చేతులలో, చేతలలో నరకయాతన పడు తోంది! "మా! మైసర్ జాతీహూ! !' అంటూ కేకలువేస్తుంది! వినిపించుకొనే నాధుడెవడు? అత్తా, మామా, ఆ పిల్లనే తిడతారు, కొడుకుని అల్లరిపెడుతోందని! అమ్మా, నాన్నా, ఆ పిల్లనే తిడతారు "మా పరువు తీస్తున్నా" వని ! అర వ్వద్దనీ-సహించమనీ, ఖాదర్‌కొడతాడు!

ఈ సంగతులన్నీ మొన్ననో,రోజు, నేను కాలేజికి వెళ్తుంటే, తోవలో కని పించిన ఫాతిమా రహస్యంగా, అమాయ కంగా కళ్లతిప్పుతూ చెప్పింది. పరికిణీలు కట్టుకొనే వయసైనా దాటని ఫాతిమా, ప్రకృతి పరిణామాల్లో ఒకటిగా సమర్త అయిన ఫాతిమా, పధ్నాలుగేళ్ళు నిండ కుండానే ఇల్లాలై, బాధలతో అలమటిస్తూ, తల్లి కాబోతోంది !

ఫాతిమా కథ ఎవరు వ్రాస్తారు? ఆమె సమస్య ఎవరు తీరుస్తారు? ఫాతిమల్లాటి వేలాది లక్షలాది,హిందూ, ముస్లిమ్ కన్యల కథలకు ముగింపేమిటో ఎవరు చెప్పగలరు?.

ఫాతిమా సమస్యతో పోల్చుకుంటే, రమ ప్రేమ ఒక సమస్యా? అది కథా వస్తువా? అరుణలాటి విలాస జీవితాల ప్రేమల కథలు వ్రాస్తూ, నాకు దేవు డిచ్చిన ఈ రచనాశక్తిని కలుషితం చేసుకోనా? అలా వ్రాయటం... పాపం కదూ? బాధ్యతా రాహిత్యం కాదూ? సంఘవిద్రోహక చర్య కదూ?

ఆలోచిస్తూనే నిద్రపోయాను.

మర్నాడు కాలేజిలో అడుగెట్టగానే, రాధిక ఆతురతగా ఎదురొచ్చింది."నిన్న కారులో పిల్చికెళ్ళి, రమ ఏం చెప్పింది?'' అంది. "ఏమీ చెప్పలేదు ! చెప్పేందుకు ఏమున్నాయి?" అన్నాను. ఇతరుల రహస్యాలు తెలుసుకోవాలని ఎందుకింత ఆరాట పడతారో రాధికలాటివాళ్ళు !

''నువ్వు రచయిత్రివి ! తన కథ

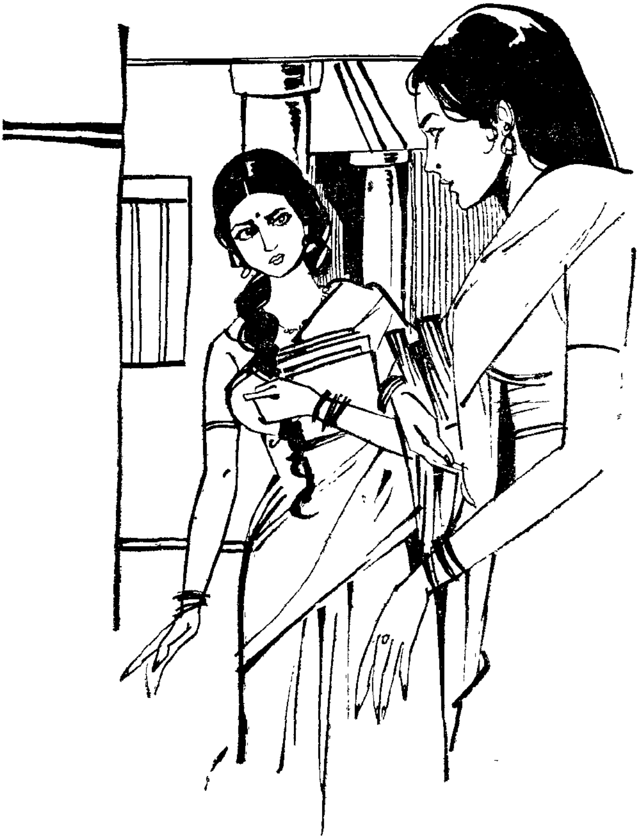

వ్రాస్తావేమోనని చెప్పివుంటుంది అవునా?" అంది రాజేశ్వరి.

"కథేమిటి?" అన్నాను అమాయకత నటిస్తూ.

"వేదవ్వేషాలు వెయ్యకు. మురళి గురించి చెప్పలేదూ! మురళి బహూకరించిన 'అరుణోదయం' పెయింటింగ్ గురించి అతగాడి నవ్వుగురించీ, చూపులను గురించీ, తన మానసిక సంఘర్షణను గురించీ చెప్పలేదూ! మా అందరికీ చెప్పింది, నీకు చెప్పలేదంటే నమ్మమంటావా?" అంది రాధిక! నిర్ఘాంతపోయాను. నా గర్వం ఎగిరిపోయింది! ఇంతమందికి తన రహస్యం చెప్పుకోవటంలో రమ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? రమకోరుతున్నదేమిటి? సానుభూతా! అందరినుండీ సామూహికమైన సానుభూతా?.

''పాపం! చాలా బాధపడుతున్నావు! నీ ప్రేమ పవిత్రమైనది! నువ్వు మనసు సర్దుకుని, మీ అమ్మా నాన్నల కోసం, మాకోసం, ఎవరినో ఒకరిని పెళ్లాడు!" అని అందరూ చెబితే, అందరికోసం

త్యాగం చేసినట్లు, పెళ్ళాడుతుందా ? మురళితో ఆమె వర్ణించే "ప్రేమ" ఓ "ఫూలిష్ సెంటిమెంట్" మాత్రమే నేమో !

నా ఊహ తప్పుకాలేదు. మర్నాటి నుంచి రమ తనకోసం వస్తున్న పెళ్ళి కొడుకులసంఖ్య చెబుతూనేవుంది. బాహా టంగా! "వాడికి కారులేదు.వీడికి నౌక్కర్ల క్రాపులేదు. మరొకడికి ఒక్క బంగళా అయినాలేదు. మురళిని మర్చిపోలేకుండా వున్నాను" అంటూనేవుంది మధ్య, మధ్య.

చివరకు, ఆమె తలిదండ్రులకూ, అందరికీ నచ్చిన సంబంధం ఖాయం అయింది. ఆ రోజే ఆమెబర్త్‌డే! మమ్మ ల్నందరినీ పార్టీకి ఆహ్వానించింది. నన్నైతే మరీ మరీ పిలిచింది.

"బొంబేలో భారీ ఎత్తున బిజినెస్ వుంది... ఈయనే నా క్కాబోయే శ్రీవారు" అని ఫొటో చూపింది చాలా బావున్నాడన్నాం అందరం. "ఏదోలే, తప్పదుగా పెళ్ళి" అని నిట్టూర్చింది. పార్టీ బ్రహ్మాండంగా ముగిశాక. "పెళ్ళా డటమంటే, మమ్మీ, డాడీలకోసం చేస్తు న్నానుగానీ... నా భర్తను సుఖపెట్ట లేనేమో ! మనసు ఒకచోట, మనిషి ఒకచోటలా వుంటుందేమో నా జీవితం" అంది.

అందరూ ఓదార్చారు. మనసు సర్దుకో మని చాలా సానుభూతితో చెప్పారు. నా కేమిటో వెగటుగావుంది. సినిమా చూస్తున్నట్లుంది. రమలో నిజంగా మురళి పట్ల అంతటి ప్రగాఢమైన అనురక్తి వుండివుంటే, ఆమెకున్న అవకాశాలకు, తన తలిదండ్రుల్ని ఎదిరించి మురళిని పెళ్లాడేది. లేదా మంకుపట్టుబట్టి పెళ్ళా డేది

కానీ-రమలో మురళికి డిగ్రీలులేవన్న కొరవవుంది. తమ అంతస్తుతో సరితూగ లేడన్న భయంవుంది. తన కోర్కెలు తీర్చలేడన్న శంకవుంది. ప్రేమ అన్నది సినిమాలానో, హాబీలానో అనుకుని, ఫలానా నవలలో, ఫలానా సినిమాలో— ఇలాటి ఘట్టంలో, ఆ కథానాయిక ఇలా చేసిందన్న ఆలోచనతో, సెంటి మెంటల్‌గా. . ఓ కథ సృష్టించుకుంది!

ఆమె ప్రవర్తన హర్షించలేను !

నెలరోజుల్లో, రమ పెళ్ళి చాలా ఆడంబరంగా జరిగింది. మురళి కూడా పెళ్ళికివచ్చి, ఏవో బహుమతులు ఇచ్చి వెళ్ళాడుట. రమ, ఆమె భర్త, హనీమూన్‌కు వెళ్ళిపోయారు. ఆ తర్వాత బొంబాయి వెళ్ళారు

నా కాలేజి చదువు పూర్తయింది. ఎందరికాళ్లో పట్టుకుని, ఎన్నోముడుపులు చెల్లించుకుని, ఈ ఆఫీసులో నాకు ఉద్యోగం వేయించారు నాన్న. ఎనిమిదో నెల జరుగుతుండగా,హఠాత్తుగా నెప్పులు వచ్చి, ఫాతిమాను జనరల్ హాస్పిటల్‌కు తీసికెళ్లారు. స్పృహ తెలిసివున్నంత

ధరలు పెరక్కుండా - అన్నీ చవగ్గా దొరికేట్లయితే
మధ్య మేమెందుకూ - మా గౌర్నమెంటెందుకూ ఉండం!!

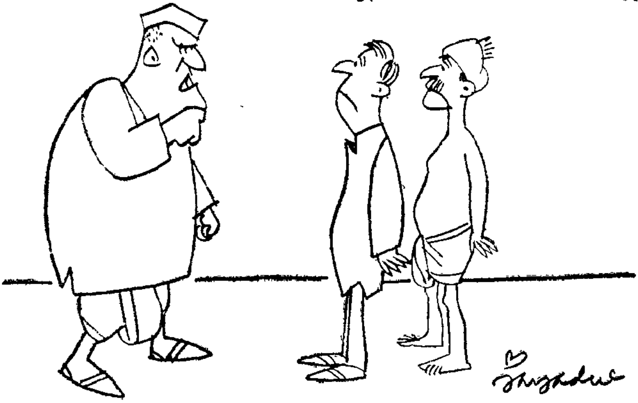

వరకూ, నరకయాతన పడి, స్పృహ తప్పిపోయాక, కడుపులో బిడ్డ చచ్చిపోవటంవల్ల, సరైన వైద్య సౌకర్యం అందనందువల్లా, ఫాతిమా చనిపోయింది! ఆ అమ్మాయి పడినబాధ అమ్మ వర్ణిస్తూ నాన్నతో చెబుతుంటే, విన్న నాకు, నాలుగురోజులు నిద్రపట్టలేదు. వేలాది ఫాతిమాల కథల ముగింపేమిటో-కాస్త హెచ్చుతగ్గుగా బోధపడింది. మరో జుగుప్సాకరమైన విషయం, ఫాతిమా చనిపోయిన నెలలోపలే ఖాదర్, ఫాతిమా చెల్లెలు... పన్నెండేళ్ళ పిల్లని పెళ్ళాడాడు... ఆ అమ్మాయి ఇంకా రజస్వల కాలేదు కాబట్టి, కాపురానికి పిల్చుకు రాలేదు! బహుశా ఆ అమ్మాయీ, కాపురానికి వచ్చి... ఫాతిమాలా అంత మొండిపోవటమో, ఆయుష్షు మొండిదైతే, జీవచ్ఛవంలా బ్రతకటమో...

నాకూ ఐదారు సంబంధాలు వచ్చాయి!

నా జీతంమీద ఇంటిఖర్చు, చెల్లాయి, తమ్ముళ్ల చదువులూ ఆధారపడివున్నాయి! మొదట్లో "అమ్మాయికి పెళ్లి చేద్దాం!" అంటూండిన అమ్మకూడా "దానికేం తొందర పెళ్లికి? మొన్ననేగా పదిహేడో ఏడువస్తే!" అంటోంది ఇరుగుపొరుగులతో!

నాకు ఇరవై ఆరు వచ్చినా, ముప్పై ఆరు దాటినా, అమ్మ, నాన్న తమంత తాముగా పెళ్లిచెయ్యరు. నేను తెగించి చేసుకోలేను. నామీద ఆధారపడివున్న ఈ కుటుంబంకోసం,త్యాగమని మొదటా ఖర్మ అని తర్వాతా అనుకుంటూ ఇలాగే ఉద్యోగం చేస్తూండిపోతాను. తప్పదు! ఇది సామూహికమైన, సాంఘిక పరమైన స్వార్థం! జీవన ప్రమాణాలు విచిత్రంగా

మారిపోవటంతో, ఏర్పడిన స్వార్థాలు ఇవి! నాలాటి వేలాది, లక్షలాది ఆడ పిల్లలు, ఈ తరంలో ఇలాటిపరిస్థితులకు బలికాక తప్పదు!

ఇప్పుడు రమకు ఐదోనెల! ఆమె తన భర్తతో హాయిగా జీవితం గడుపుతున్న దనేందుకు నిదర్శనం! కానైతే, దానికీ "శరీరం ఆయనది.. మనసు ఇవ్వలేదు. ఇవ్వలేను!" అని ఇంకా ఇతరులను మభ్య పెట్టాలని చెప్పవచ్చు రమ.

కానీ రమలాటి వారి కథలలో-వ్రాయటానికి నవరసాలలోని ఏ రసం వుంది గనుక? పిచ్చి సెంటిమెంటు తప్ప!

* * *

"ఇంతకూ సీమంతానికి నువ్వు రావా ఏమిటి?'' అంటోంది రాధిక! ఒక్కసారిగా, రమను గురించి ఆలోచిస్తున్న నేను వాస్తవ ప్రపంచంలో పడ్డాను

"రాకపోవటమేం? పిలిస్తే తప్పక వస్తాను. రమ ఎలావుందో చూడాలన్న కుతూహలం నాలో వుంది.

సీమంతం చాలా ఆర్భాటంగా జరిగింది. రమ ఆరోగ్యంగా, చలాకీగా, మరింత అందంగావుంది. పరిపూర్ణత గోచరించిందామెలో. మాతో మాట్లాడుతూనే మధ్య మధ్య, భర్తకూర్చుని వున్న గదిలోకి వెళ్లి, ఏదో మాట్లాడి, నవ్వుతూబయటకు వస్తోంది.

నన్ను చూసి, నా దగ్గరగా వచ్చి, హఠాత్తుగా మూడ్ మార్చుకుంటూ "నా కథ రాయలేదు కదూ నువ్వు! ఇదంతా సంతోషమనే అనుకుంటున్నావా? నమ్మి, డాడీని మనసు నొప్పించలేక పెళ్ళాడాను! నన్ను నమ్ముకున్న ఆయనను నొప్పించలేక అడ్జస్ట్ అవుతున్నాను. ఫలితంగా తల్లిని కాబోతున్నాను. ఇంతటి మానసిక సంఘర్షణ పడుతున్న నాకథ రాయక పోతే పోయావు... నాలాటి అమ్మాయిల కథ ఎప్పుడైనా రాస్తే ఏం పేరు పెడతావో అదైనా చెప్పు!" అంది నిష్ఠూరంగా...

"అమరప్రేమ" అంది రాధిక.

'భగ్నప్రేమ" అంది రాజేశ్వరి.

"సంఘర్షణ...ఎస్. కరెక్ట్! సంఘర్షణ అనే పెడ్తుంది" అంది విమల.

"ఊహూ!" అన్నాను ఏదో ఆలోచిస్తూ...

"ఆ పేర్లేవీ నచ్చలేదా! నువ్వు చెప్పు నీ కథకు పేరు!" అన్నారంతా...

"సెంటిమెంటల్ ఫూల్స్!" అప్రయత్నంగా పైకి అనేశాను!

ఆ తర్వాత నాకు జరిగిన మర్యాద లేమిటో వేరుగా శలవీయనక్కర్లేదను కుంటాను!